

267 | Descarregar una corda, treure'n la borra que s'hi ha anat dipositant. |

= gais. Descarregar d'un import, d'un dente. Descarregar-se de les seues obligacions de tutor, Descarregar la tua consciencia, confessant la tua culpa. | Descarregar el seu cor, deixar desbordar els seus sentiments || Prema (càrrega). Descarregar d'un carro, d'una nau, etc. una caixa Abs. La nau ja ha descarregat. | Descarregar els nivols, ploure abundantament

descarregat -ada adj. No carregat

descarramerament m. Acció de descarregar o de descarregar-se; l'efecte

27

Descarregar v. tr. Alliberar d'una càrrega. Descarrega'm a carregar un munt, un carro, una gar una arma, disparant-la o traient-ne la càrrega. Per est. Descarregar un cop de bató || Descarregar el ventre, l'estómac, amb evacuacions. || fig. Descarregar algú d'una feina, d'una obligació

descarramerament

x
descarrearar v. tr. Desencaminar

descarritament m. Acció de descarritar. Les víctimes d'un descarritament